

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816206753
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3816206753.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci žalobcu Mgr. L. B., bytom Z. XXX/XA, P., právne zastúpený JUDr. Dašou Taschovou, advokátkou, so sídlom M. Hodžu 14/1, Prievidza proti žalovanému C. D., bytom X. XX, P., o vydanie rozkazu na plnenie a vypratanie nebytového priestoru, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 25. februára 2022, č.k. 11C/100/2016-116, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania potvrdzuje.

Žalobcovi sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil, výrokom II. rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 92,80 eur, vrátením ktorého poveruje Slovenskú poštu, a.s. po právoplatnosti tohto rozhodnutia a výrokom III. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100%. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podaným návrhom domáhal pôvodne vydaného rozkazu na plnenie o vypratanie nebytového priestoru, nachádzajúceho sa v k.ú. Prievidza, zapísaného na LV č. XXXX. Žalobca tieto nehnuteľnosti nadobudol vydražením na základe dobrovoľnej dražby. Žalovaný nebytový priestor neoprávnenne užíva a na výzvu žalobcu tento nevypratá. Súd prvej inštancie na návrh žalovaného konanie prerušil do právoplatného skončenia konania, predmetom ktorého bola platnosť dobrovoľnej dražby k predmetným nehnuteľnostiam. Následne žalobca zbral žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že žalovaný v mesiaci jún 2021 nebytový priestor, ktorý bol predmetom žaloby vypratá s tým, že žalobca zbral žalobu späť skôr než začalo pojednávanie a preto akceptoval toto späťvzatie a konanie v súlade s § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 zastavil. O vrátení súdneho poplatku rozhodol podľa § 11 ods. 3, 4 zák.č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch po jeho krátení o sumu 6,70 eur. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodoval podľa § 255 ods. 1, 2 CSP s tým, že ak sa konanie neskončilo vecným rozhodnutím čisto z procesného hľadiska, je potrebné posudzovať postoj žalovaného k požiadavkám žalobcu uplatneným v konaní teda, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie. Súd neskúmal, či bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie. V prípade, že v priebehu konania žalovaný plnil to, čo od sa žalobca od neho domáhal z procesného hľadiska, sa jedná o úspech žalobcu v konaní. Preto súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že procesne úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie žalovaný, ktorý namietal rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa priznanej náhrady trov konania. Mal zato, že v tomto prípade sa nedá použiť stanovisko okresného súdu preto, lebo nebytový priestor mu začal vypratávať koncom novembra 2016 p. U. T., ktorý odviezol štyrikrát naplnený príviesny vozík za osobným autom. Skôr ako zorganizoval vypratávanie bol zámok dverí znefunkčnený a toto sa opakovalo niekoľkokrát naposledy v júni 2019.

Podľa názoru druhých osôb a nájomníkov, toto robil žalobca. Bol mu vypínaný a znefunkčňovaný elektrický istič, umiestnený vo vedľajšom vchode. Ing. U. T. mu stihol vypratať zhruba 80% zariadenia a vecí. Žiadal, aby bol zároveň vypočutý ako svedok v tejto veci Ing. U. T.. 23.04.2020 obdržal z pošty oznámenie o uložení zásielky, túto zásielku prevzal 24.04.2020. Tento list je adresovaný Mgr. L. B. s tým, že dňa 21.04.2020 vstúpil do svojho priestoru za prítomnosti E. P., p. K. domovníčky a pri vstupe urobil videozáznam vecí, ktoré sa nachádzali v objekte po predchádzajúcom majiteľovi. List od p. B. je zmätočný a nikto nevie posúdiť komu, pre koho a prečo píše. V júni 2020 mu nebytové priestory na dvakrát vypratal, niektoré veci boli poškodené, zničené a niektoré chýbali. Opakovane sa zistilo, že Mgr. B. svojvoľne nakladal s jeho vecami a to aj tak, že niektoré veci sa našli poškodené a zničené v kontajneroch. Okresný súd mal v tomto konaní vážne nedostatky. Dňa 24.02.2022 žalobca zobral žalobu späť. Je zarážajúce a podozrivé, že súd hneď na druhý deň vydal uznesenie, v ktorom rozhodol, že konanie zastavuje, vracia žalobcovi súdny poplatok a priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Prečo súd uvádza len nárok na náhradu trov konania vo výške 100%. Týmto súd dal žalobcovi do rúk blanco doklad, nepopísanú, nevyplnenú listinu na svojvoľnú výšku výberu peňažnej sumy, pretože žalovaná strana sa nedozvedela peňažnú výšku priznaného nároku trov konania. Žiadal ako svedkov vypočuť p. B. a jeho dvoch zamestnancov, ktorí vypratávali nebytové priestory. Žiadal, aby odvolací súd zrušil priznané rozhodnutie o náhrade trov konania voči žalovanému v celom rozsahu.

2. Žalobca sa k podanému odvolaniu ďalej písomne nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov s tým, že rozhodoval bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v časti týkajúcej sa priznanej náhrady trov konania, teda vo výroku III. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

5. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobou doručenou na Okresný súd Prievidza dňa 20.05.2016 sa žalobca Mgr. L. B. domáhal voči žalovanému Ing. C. D. vydania rozkazu na plnenie tak, že odporca je povinný vypratať a odovzdať navrhovateľovi nebytový priestor nachádzajúci sa v kú. P., zapísaný na LV č. XXXX v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozkazu na plnenie. Z obsahu žaloby ďalej vyplýva, že túto spornú nehnuteľnosť žalobca nadobudol vydražením a ako vydražiteľom sa stal príklepom licitátora a zaplatením ceny dosiahnutej vydražením vlastníkom danej nehnuteľnosti. Žalovaný nebytový do dnešného dňa užíva a preto bol vyzvaný na vypratanie priestoru, ktorý je jeho výlučným vlastníctvom. Tento však nebytový priestor nevypratal a naďalej ho užíva. K návrhu zároveň doložil výpis listu vlastníctva č. XXXX, k.ú. P., z ktorého vyplýva, že vlastníkom daného nebytového priestoru je žalobca v podiele 1/1-ina, pričom na tomto nebytovom priestore bolo zároveň poznačené začatie súdneho konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Uznesením zo dňa 02.09.2016 bolo konanie v tejto veci prerušené a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 15C/286/2015, predmetom ktorého sa rieši otázka platnosti dobrovoľnej dražby k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré môže mať význam pre rozhodnutie vo veci samej.

6. Z pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 15C/286/2015 zároveň vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 24.11.2016 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 5Co/113/2017-343 zo dňa 14.12.2017 bolo právoplatne rozhodnuté, že žaloba, ktorou sa žalobca C. Ondrejkoovi domáhal voči žalovanému neplatnosti dobrovoľnej dražby bola zamietnutá s tým, že na základe dovolania zo strany žalobcu, Najvyšší súd SR v konaní vedenom pod sp.zn. 5Cdo/117/2018 dovolanie žalobcu v prejednávanej veci zamietol. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 18.05.2021.

7. Následne podaním doručeným na Okresný súd Prievidza dňa 24.02.2022 žalobca zobral žalobu voči žalovanému späť z dôvodu, že v mesiaci jún 2021 žalovaný nebytový priestor, ktorý bol predmetom žaloby vypratal. Je zrejmé, že žalovaný svojím správaním po začatí konania zapríčinil stav, kedy žalobca berie v celom rozsahu späť a preto žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania a tiež na vrátenie kráteného súdneho poplatku.

8. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Ust. § 256 ods. 1 CSP vychádza zo zásady procesného zavinenia, zmyslom ktorej je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich zaviniel. Odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že v prípade, ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť za zastavenie konania na oboch procesných stranách, teda ako na strane žalobcu, tak aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca zobral žalobu späť pre správanie sa žalovaného, spočívajúce napríklad v dobrovoľnom plnení toho, čo bolo požadované v spore, je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zaviniel zastavenie konania. V prípade, ak by žalobca vzal žalobu späť bez udania dôvodu, alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, nemôže sa pričítať procesné zavinenie žalovanému a v takomto prípade by znášala trovy žalovaného, žalobca. Pri posudzovaní pojmu procesné zavinenie, tento nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu k príčinnej súvislosti, ktorej príčinou je správanie sa strany, teda prejav vôle spočívajúci v späťvzatí žaloby, eventuálne náhoda, dôsledkom ktorej je vznik trov protistrany. Zavinené zastavenie konania sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, teda podľa procesného výsledku.

10. V prejednávanej veci žalobca ako dominus litis využil svoje procesné právo a svojou žalobou inicioval začatie súdneho konania. V priebehu konania doručil súdu prvej inštancie písomné konanie, ktorým vzal žalobu späť v celom rozsahu, čím prejavil vôľu nepokračovať v začatom súdnom konaní. Z obsahu spisu však vyplýva, že dôvodom späťvzatia bolo správanie sa na strane žalovaného, ktorý vypratol sporné nehnuteľnosti, kedy vypratanie bolo predmetom konania vo veci samej.

11. Za týchto okolností potom dospel odvolací súd k tomu právnomu záveru, že bol správny postup súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že späťvzatie žaloby zapríčinilo správanie sa žalovaného, ktorý vypratol sporné nehnuteľnosti a tým spôsobom zaviniel zastavenie konania. Správny bol postup súdu prvej inštancie, ktorý priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, aj keď súd prvej inštancie použil v konečnom dôsledku nesprávne ust. § 255 ods. 1, 2 CSP, kedy správne mal použiť ust. § 256 ods. 1 CSP, avšak v konečnom dôsledku jeho výrok bol vecne správny. Zároveň bol správny výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý vyčíslil percentuálne nárok na náhradu trov konania v prospech žalobcu, kedy súd prvej inštancie vychádzal z ust. § 262 ods. 1 CSP, ktoré hovorí, že o nároku na náhradu trov konania rozhoduje súd aj bez návrhu, v rozhodnutí ktorým sa konanie končí s tým, že v zmysle § 262 ods. 2 CSP o konečnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Neobstojí preto obrana zo strany žalovaného, že súd prvej inštancie nesprávne rozhodol o percentuálne výške náhrady trov konania bez určenia konkrétnych úkonov, nakoľko v ďalšom štádiu konania bude ešte o tomto súd prvej inštancie spôsobom predpokladaným v ust. § 262 ods. 2 CSP ďalej rozhodovať.

12. Preto v konečnom dôsledku odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP, kedy v zásade v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi by patrilo právo na náhradu trov konania voči žalovanému, avšak vzhľadom k tomu, že z obsahu spisu mu žiadne trovy nevyplývajú, odvolací súd rozhodol tak, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).